



**REACHING
FOR
THE
HEAVENS**

**SHIRIM &
SHARIM
BY
RABBI
NORAIM**

Part Series

by Samuel Silber

**Wednesday, August 28th
Wednesday, September 11th
at 8pm**

*The shurim will be available online
starting with the logging on to
the website on the day of the event.*

*For more information, email
toras@toras.org*

IOI INSTITUTE
OF
ORTHODOX
CONSTITUTION



**Suburban Orthodox
Congregation Toras Chaim**

STAMPADE.COM 410-500-0100

1. מוסף של ראש השנה - ונתנה תוקף

THE ARK IS OPENED.

Congregation and chazan:

And so, the Kadumhah prayer shall ascend to You, for You, our God, are the King Who pardons and forgives.

Congregation and chazan:

וינסנח תקף Let us now relate the power of this day's holiness, for it is awesome and frightening. On it Your Kingship will be exalted; Your throne will be firm with kindness* and You will sit upon it in truth. It is true that You alone* are the One Who judges, proves, knows, and bears witness; Who writes and seals, (counts and calculates); Who remembers all that was forgotten.* You will open the Book of Chronicles - it will read itself, and everyone's signature is in it.* The great shofar* will be sounded and a still, thin sound* will be heard. Angels will hasten, a trembling and terror will seize them - and they will say, 'Behold, it is the Day of Judgment, to master the heavenly host for judgment!' - for they cannot be vindicated* in Your eyes in judgment. All mankind* will pass before You like members of the flock. Comment- Like a shepherd inspecting his flock, making sharp pass under his staff, so shall You count, count, calculate, and consider the soul of all the living; and You shall apportion the fixed needs of all Your creatures and inscribe their verdict.

THE ARK IS OPENED.

Congregation and chazan:

וכן ילה סגלה קדשה, כי אמת אלטינו קלך מוסל וסולח.

Congregation and chazan:

וינסנח תקף קדשה סיום כי הוא נקרא ואיום. ובו תנשא סלכותי, וכן בקוד פקעה. ומשב עליו אמת. אמת כי אמת הוא. וכן ומוקית. וינרע וער, וכוסב חוקים (סוטר ומוקח). ותנור כל הנשפחות. ותפסח את ספר הזכרונות, ומאליו יקרא. חוקים יד כל אדם בו. [וכשופר גדול. ימנע וקול הקמה וקחי. ישמע ומלאכים יתפוק. חיל ורעה יאנחון, ראפרו הנה יום הדין, לפסוד על יבא מרום גדין. כי לא יכחי בעיניה גדין. וכל פאי עולם יעברו למניה בגני מרון. * בגגרת רועה עדרו, מעביר צאנו פסח שקטו, מן מעביר ותפסוד ותמסח, ותפקוד נמש כל חי. ותחתור מצבה לכל גרומיה, ותכתוב את גור דיקם.

Answer #1:

2. ספר אור זרוע חלק ב - הלכות ראש השנה סימן רעו

מצאתי מכתב ידו של ה"ר אפרים מבונא בר יעקב. שר' אמנון ממגנצא יסד ונתנה תוקף על מקרה הרע שאירע לו וז"ל

מעשה בר' אמנון ממגנצא שהיה גדול הדור ועשיר ומיוחס ויפה תואר ויפה מראה והחלו השרים וההגמון לבקש ממנו שיהפך לדתם וימאן לשמוע להם ויהי כדברם אליו יום ולא שמע להם ויפצר בו ההגמון ויהי כהיום בהחזיקם עליו ויאמר חפץ אני להועץ ולחשוב על הדבר עד שלשה ימים וכדי לדחותם מעליו אמר כן ויהי אך יצוא יצא מאת פני ההגמון שם הדבר ללבו על אשר ככה יצא מפיו לשון ספק שהיה צריך שום עצה ומחשבה לכפור באלקים חיים ויבוא אל ביתו ולא אבה לאכול ולשתות ונחלה ויבואו כל קרוביו ואוהביו לנחמו וימאן להתנחם כי אמר ארד אל ניבי אבל שאולה ויבך ויתעצב אל לבו ויהי ביום השלישי בהיותו כואב ודואג וישלח ההגמון אחריו ויאמר לא אלך ויוסף עוד הצר שלוח שרים רבים ונכבדים מאלה וימאן ללכת אליו ויאמר ההגמון מהרו את אמנון להביאו בעל כרחו וימהרו ויביאו אותו ויאמר לו מה זאת אמנון למה לא באת אלי למועד אשר יעדת לי להועץ ולהשיב לי דבר ולעשות את בקשתי ויען ויאמר אמנון אני את משפטי אחרוך כי הלשון אשר דבר ותכזב לך דינה לחתכה כי חפץ היה ר' אמנון לקדש את ה' על אשר דבר ככה ויען ההגמון ויאמר לא כי הלשון לא אחתוך כי היטב דברה אלא הרגלים אשר לא באו למועד אשר דברת אלי אקצץ ואת יתר הגוף איסר ויצו הצורך ויקצצו את פרקי אצבעות ידיו ורגליו ועל כל פרק ופרק היו שואלין לו התחפוץ עוד אמנון להפך לאמונתו ויאמר לא ויהי ככלותם לקצץ צוה הרשע להשכיב את ר' אמנון במגן אחד וכל פרקי אצבעותיו בצידו וישלחהו לביתו הכי נקרא שמו ר' אמנון

כי האמין באל חי וסבל על אמונתו יסורין קשיין מאהבה רק על הדבר שיצא מפיו. אחר הדברים האלו קרב מועד והגיע ר"ה בקש מקרוביו לשאת אותו לבית הכנסת עם כל פרקי אצבעותיו המלווחים ולהשכיבו אצל ש"צ. ויעשו כן ויהי כאשר הגיע ש"צ לומר הקדושה וחיות אשר הנה א"ל ר' אמנון אמתן מעט ואקדש את השם הגדול ויען בקול רם ובכץ לך תעלה קדושה כלומר שקדשתי את שמך על מלכותך ויחודך ואח"כ אמר ונתנה תוקף קדושת היום ואמר אמת כי אתה דיין ומוכיח כדי להצדיק עליו את הדין שיעלו לפניו אותן פרקי ידיו ורגליו וכן כל הענין והזכיר וחזתם יד כל אדם בו ותפקוד נפש כל חי שכך נגזר עליו בר"ה. וכשגמר כל הסילוק נסתלק ונעלם מן העולם לעין כל ואיננו כי לקח אותו אלקים ועליו נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו'. אחר הדברים והאמת אשר הועלה ר' אמנון ונתבקש בישיבה של מעלה ביום השלישי לטהרתו נראה במראות הלילה לרבנא קלונימוס בן רבנא משולם בן רבנא קלונימוס בן רבנא משה בן רבנא קלונימוס ולימד לו את הפיוט שהוא ונתנה תוקף קדושת היום ויצו עליו לשלוח אותו בכל התפוצות הגולה להיות לו עד וזכרון ויעש הגאון כן: סליקו להו הלכות ראש השנה

OR ZARUA - R. Yitzchak ben R. Moshe of Vienna was born ca. 1180, and died ca. 1250. He was a student of Ra'avyah and other Tosafists in Ashkenaz, and was the teacher of Maharam of Rothenburg and other Tosafists. He is best known for his Or Zarua, one of the most important halachic compendia containing the decisions of Ashkenazic rishonim.

Answer #2:

3. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

תניא, אמר רבי יהודה משום רבי עקיבא: ... ואמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושופרות. מלכיות – כדי שתמליכוני עליכם, זכרונות – כדי שיעלה זכרוניכם לפני לטובה, ובמה – בשופר.

4. נדראות הרב (5)

The *bracha* of *shofros* explicates a single motif, גילוי שכינה, *the confrontation between man and G-d*. *Shofros* exhorts Jews to experience the phenomena of 'ה לפני ה'. The introductory phrase, אתה נגלית בענן כבודך... ובקול שופר עליהם הופעת, expresses the theme that *shofar* is the instrument of גילוי שכינה. *Shofar* facilitates the reconciliation between the *Ribbono Shel Olam* and man.⁹ The *bracha* commences with a description of the confrontation between the *Ribbono Shel Olam* and His chosen people at *Har Sinai*.¹⁰ It immediately adds, however, that in the eschatological era all of humanity will be confronted by G-d and will perceive the presence of G-d. It cites the *passuk*:¹¹

כל יושבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר
תשמעו.

All of humankind will perceive G-d just as they are able to see a banner placed on a high hill or hear the sounds of trumpets.

The messianic vision of גילוי שכינה is that humanity at large will see, recognize and be confronted by G-d.

The *bracha* describes the first incident of G-d's revelation, limited primarily to *Knesses Yisroel*, and concludes with the vision that גילוי שכינה will become universal, embracing all of mankind.

Answer #3:

ומלאכים יחפזון, וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין, לפקוד על כל צבא מרום בדין

5. אור המאיר דברים ראש השנה

ושא עיניך וראה הנרמז בפייטן (מוסף לר"ה) ונתנה תוקף קדושת היום וגו', ומלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין לפקוד על צבא מרום בדין, והכל לכוונה הנזכר, להיות שהקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין, וצופה ומביט הנגלות והנסתרות של מעשה בני אדם, אם ראויים לברוא בשבילם את העולם מחדש, ונמצא כשדן את ישראל אם לברוא בשבילם את העולם, ממילא כללות העולמות והמלאכים, שכל עצמם לא נבראו כי אם בשביל ישראל, ולעשות מלאכתן להעלות תפלתן כנזכר בלגאנטי, ממילא נתבטלים גם כן, כי אין צורך בהם, ולזה המלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון, ויאמרו הנה יום הדין על ישראל, ומזה נמשך הדין גם כן למעלה, לפקוד על צבא מרום בדין שנבראו בשבילם

R. Zev Wolf haLevi of Zitomir drew near to Chassidism while still young, and became one of the great disciples of R. Dov Baer, the Maggid of Mezerich. He also was close to other Chassidic master, such as R. Pinchas of Koritz, R. Yechiel Michel of Zlotshov, and others. He served as a preacher in Zitomir, taught many disciples, and passed away in 1797 / 5557.

6. ימים נוראים: שי' אגנון דף קל"ד ד"ה פחד המלאכים

פחד המלאכים

ומלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון ויאמרו הנה יום הדין לפקוד על צבא מרום בדין שהקדוש ברוך הוא יושב על כסא דין ומביט במעשיהם של ישראל אם כראוי לקיים העולם בשבילם. נמצא כשהוא דן את ישראל ממילא דן גם את המלאכים. שכל עצמם של המלאכים לא נבראו אלא בשביל ישראל להעלות תפילות וכוונות בזה לשיעור חיל ורעדה יאחזון ויאמרו הנה יום הדין לפקוד על צבא מרום בדין [אור המאיר דרוש ראש השנה]

Shmuel Yosef Agnon (July 17, 1888 - February 17, 1970) was a Nobel Prize laureate writer and was one of the central figures of modern Hebrew fiction. In Hebrew, he is known by the acronym Shai Agnon. In English, his works are published under the name S. Y. Agnon. Agnon was born in Galicia, later immigrated to the British mandate of Palestine, and died in Jerusalem. His works deal with the conflict between the traditional Jewish life and language and the modern world. They also attempt to recapture the fading traditions of the European *shtetl* (village).

7. משנה מסכת סנהדרין פרק ד

ולהגיד גדולתו של הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכולן דומין זה לזה ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהן דומה לחבירו לפיכך כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם ...

8. ליקוטי מוהר"ן א', תורה ה

כי צריך כל אדם לומר: כל העולם לא נברא אלא בשבילי נמצא כשהעולם נברא בשבילי, צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלא חסרון העולם ולהתפלל בעבורם.

For Your Name signifies Your praise: hard to anger and easy to appease, for You do not wish the death of one deserving death, but that he repent from his way and live. Until the day of his death You await him;* if he repents You will accept him immediately.* *Chazzan*— It is true You are their Creator and You know their inclination, for they are flesh and blood. A man's origin is from dust and his destiny is back to dust, at risk of his life he earns his bread; he is likened to a broken shard,* withering grass, a fading flower, a passing shade, a dissipating cloud, a blowing wind, flying dust, and a fleeting dream.

Congregation aloud, then *chazzan*:

But You are the King, the living and enduring God.

Congregation and *chazzan*:

כִּי כְּשִׁמְךָ כִּן תִּהְלֶתְךָ, קָשָׁה לְכַעַס וְנוֹחַ לְרַצוֹת; כִּי לֹא תִחַפֵּץ בְּמוֹת הַמֵּת, כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְרָכּוֹ וְחַיָּה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַפֶּה לוֹ,* אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ.*
Chazzan— אָמֵת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצֵרְךָ, וְאַתָּה יוֹדֵעַ יְצֵרְךָ, כִּי הֵם בְּשָׂר וְדָם. אַתָּם יְסוּדוֹ מֵעַפָּר וְסוּפוֹ לְעָפָר; בְּנִפְשׁוֹ יֵבֵיא לְחַמּוֹ; מִשׁוּל כְּתֻדָּס הַנְּשָׁבֵר,* כְּחֻצִיר יֵבֵשׁ וְכֻצִּיץ נוֹבֵל, וְכֻצֵּל עוֹבֵר וְכֻעָנָן קָלָה, וְכִרוּחַ עוֹשֶׁבֶת, וְכֻאֲבָק פּוֹרֵחַ, וְכֻחֲלוֹם יְעוּף.

Congregation aloud, then *chazzan*:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.

10. דף על הדף סנהדרין דף לו עמוד א

הגיד הרה"ק רבי בונם מפרשיסחא: האדם צריך שיהיו לו שני כיסים, באחד "בשבילי נברא העולם", ובשני "אנכי עפר ואפר", כלומר בשעה שדעתו שפלה עליו, ומיואש בעצמו, אז ישתמש בהכיס של "בשבילי נברא העולם", ובשעה שרוחו גאה, ודעתו זחה עליו, אז ישתמש בהכיס של "אנכי עפר ואפר".

11. וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון

12. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף טז עמוד א

בראש השנה - כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון,

13. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יח עמוד א

בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון. מאי כבני מרון? הכא תרגימו כבני אמרנא. ריש לקיש אמר: כמעלות בית מרון. (אמר) רב יהודה אמר שמואל: כחיילות של בית דוד.

14. מהרש"א חידושי אגדות מסכת ראש השנה דף יח עמוד א

כמעלות בית חורון כו'. כך היא הגירסא לפנינו בכל הנוסחאות של הגמרות וי"ל דלא פליגי אלא דכל הנך פירושי דבני מרון כולהו איתנהו ביה וכווננו בזה על ג' כתות בני אדם שהם צדיקים ורשעים ובינונים שנדונין בר"ה ומאן דמפרש כבני אמרנא נתכוון על כת הרשעים כמו שהצאן נמנה לטבח כן נמנו הרשעים למיתה ומאן דמפרש כמעלות בית חורון נתכוין על כת הבינונים כמו שהם כמעלות בית חורון נמנין במקום מיצוע מב' הצדדין כן נמנו הבינונים בו ביום אם להשמאיל אם להימין ומאן דמפרש ליה כחיילות של בית דוד שהם נמנים בצאתם למלחמה נתכוון לצדיקים כמפורש בפ"י יוחסין כחיילות של בית דוד כו'...

15. רש"י מסכת ראש השנה דף יח עמוד א

בראש השנה כל באי עולם כו' כזני אמרנא - ככזשים שמונין אותן לעשרן, ויוצאין זה אחר זה בפתח קטן, שאין יכולין ללאת כאחד.

כמעלות בית מרון - הדרך קלר, ואין שנים יכולין לילך זה בצד זה, שהעמק עמוק משני לידי הדרך. הכי גרסינן: ורז יהודה אמר שמואל כחיילות של בית דוד, והדר גרסינן אמר רבה בר בר חנה כו', כחיילות של בית דוד - וכזני מרון - כזני חיילות של מלך, מרון - לשון מרות ואדנות, וכך היו מונין אותם יוצאים זה אחר זה, בלאתם למלחמה.

16. בראשית פרק כח פסוק יב

ויחלם והנה שלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו:

12. And he dreamed, and behold! a ladder set up on the ground and its top reached to heaven; and behold, angels of God were ascending and descending upon it.

17. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צא עמוד ב

תנא: עולין ומסתכלין בדיוקנו של מעלה, וירדין ומסתכלין בדיוקנו של מטה שדמות יעקב חקוקה בכסא הכבוד.

18. נוראות הרב (120)

The angels were engaged in a comparative study of whether these two images are identical or not.

(27) In other words, the *Gemara* tells us that the angels noticed that man projects two images. One is engraved in the divine throne, and the other is projected by man on earth. There is an ideal image of man, and there is an empirical image of man. At times, when we speak about man, we refer to the ideal man, to man the way G-d created him, to man endowed with **צלם אלוקים**, who reflects the glory of G-d. At other times when we speak of man, we refer merely to mundane and physical man.